

РЕШЕНИЕ

№ 43006

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова
Спас Спасов

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8280** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Я. А. А., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. С. С., срещу решение № 2507 от 07.07.2025 г., постановено по АНД № 5706/2025 г. на Софийски районен съд, 3-ти състав, с което Наказателно постановление (НП) № 24-4332-033557/11.02.2025 г. на началник група ОПП - СДВР е потвърдено в частта, с която на жалбоподателя за нарушение по чл.20, ал.1 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 20 лв. по чл.185 от ЗДвП и е изменено в частта, с която на жалбоподателя за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.,„в“ от ЗДвП е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба от 100 лв. по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, като вместо това за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.,„а“ от ЗДвП на Я. А. е определено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба от 50 лв. по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП. С жалбата се твърди, че решението се оспорва само в частта му, с която оспореното НП е потвърдено, но в изложението ѝ се съдържат възражения срещу решението и в изменителната му част, поради което съдът намира, че е сезиран с жалба срещу цялото решение. Изложени са доводи за допуснати нарушения при съставяне на АУАН. Не били взети предвид показанията на свидетелите. Поддържа се тезата, че жалбоподателят въобще не разбрал, че е имало съприкосновение с друг автомобил, предвид незначителността на щетата, за да се ангажира административнонаказателната му отговорност. Неправилно деянието било преквалифицирано,

като не бил посочен правилният текст от закона. Иска се обжалваното решение да бъде изцяло отменено.

Ответникът - началник група ОПП – СДВР в представени по делото писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 08.12.2023 г., около 14.40 ч. в [населено място] по [улица] Я. А. А. управлявал лек автомобил „БМВ Х5” с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица] към [улица] и непосредствено преди кръстовището с [улица] поради недостатъчен контрол върху управляваното МПС реализирал ПТП с движещ се отдясно лек автомобил „Л. Ровер Р. Ровер” с рег. [рег.номер на МПС] , нанасяйки материални щети на лява странична част, а след ПТП напуснал мястото без да уведоми службата за контрол на МВР по територия.

Въз основа на сведения, дадени от А. А. А., водач на лек автомобил „Л. Ровер Р. Ровер” с рег. [рег.номер на МПС] , с който при маневрата касаторът е реализирал ПТП, е съставен АУАН № 703564/14.11.2024 г. и в последствие е издадено НП № 24-4332-033557/11.02.2025 г. на началник група ОПП – СДВР, с което е прието, че е извършено нарушение по чл.20, ал.1 от ЗДвП и по чл.123, ал.1, т.3, б.,,в“ от ЗДвП. Поради това с обжалваното НП на Я. А. А. е наложена глоба, в размер на 20 лева, както и глоба в размер на 100 лева и същият е лишен от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

В хода на производството пред Софийски районен съд в качеството му на свидетел е разпитан А. А.. От показанията му е установено, че същият спрял на светофара в посока за направо, като от неговата лява страна и в лявата лента се движил лек автомобил „БМВ Х5”, който искал да премине направо и затова изпреварил цялата колона от чакащи автомобил в средната лента, отклонил се надясно и навлязъл в средната лента. При отклоняването си причинил щети по лявата част на автомобила на А.. В този момент светнало зелено на светофара, А. преминал, а след него преминал и водача на „БМВ Х5”. А. спрял веднага след светофара, пуснал аварийни светлини, но другият водач, движещ се непосредствено след него го заобиколил и продължил направо без да спре. А. подал сигнал за ПТП на тел.112, на който се отзовали полицейски служители, които съставили необходимите документи. На полицаите А. съобщил марката и регистрационния номер на автомобила, с който било реализирано произшествието.

Разпитани по делото са и свидетелите С. А. Д. – актосъставител, както и П. Б. С. и Х. И. Х. – присъствали при установяване на нарушението. От техните показания се установява, че С. и Х. са били изпратени по сигнала за ПТП, където ги чакал водачът на лекия автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , който описал настъпилото произшествие и предоставил марката и регистрационния номер на автомобила, с който е причинено ПТП. Изцяло по негови данни, въз основа на съставена на място от него писмена декларация бил съставен Протокол за ПТП и скица. Механизмът на причиняване на произшествието, описан от водача на място бил, че водачът на „БМВ Х5” се отклонил на дясно с цел да навлезе в неговото платно за движение и настъпило съприкосновение между двата автомобила. Щетите, които забелязали на място по лек автомобил „Л. Ровер Р. Ровер” напълно съответствали на механизма, описан от водача на място. По негови данни

съставили докладна записка, а въз основа на всички документи, Д. установил собственика на лек автомобил „БМВ Х5” с рег. [рег.номер на МПС] и го призовал. При явяването той попълнил декларация и в негово присъствие бил съставен АУАН за причиненото ПТП и напускането на мястото на произшествието.

Изискана е и справка от РЦ 112 – С. за подаден сигнал на тел.112 на 08.12.2023 г. за реализирано ПТП, от която е установено, че на посочената дата са постъпили две обаждания (в 14.50 ч. и в 15.01 ч) от лице, представящо се като г-н А. за настъпило ПТП в [населено място], [улица], посока от [улица]към [улица].

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът е приел, че АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити и при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също за изяснена фактическата обстановка по делото, както и за категорично доказано, че Я. А. А. е извършил нарушението по чл.20, ал.1 от ЗДвП. Поради това правилно наказващият орган наложил глоба от 20 лева в предвидения размер по чл.185 от ЗДвП за нарушението по чл.20, ал.1 от ЗДвП.

По отношение на второто нарушение, съдът е приел, че същото не е квалифицирано правилно, тъй като категорично по делото се доказало, че жалбоподателят нито е спирал, нито е имало визуален или словесен контакт с А., поради което визираната разпоредба на чл.123, ал.1, т.3, б.,в“ от ЗДвП не съответствала на описаното нарушение. Правилната квалификация била тази по чл.123, ал.1, т.3, б.,а“ от ЗДвП - водачът на МПС, който е участник в ПТП и са причинени само имуществени вреди, е длъжен да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието. С тези съображения, на осн. чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, съдът е изменил НП в частта на квалификацията на второто нарушение, а именно по чл.123, ал.1, т.3, б.,а“ от ЗДвП, както и в частта на размера на наказанието по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

С обжалваното решение СРС е потвърдил НП № 24-4332-033557/11.02.2025 г. на началник група ОПП - СДВР в частта, с която на жалбоподателя за нарушение по чл.20, ал.1 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 20 лв. по чл.185 от ЗДвП и е изменил същото в частта, с която на жалбоподателя за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.,в“ от ЗДвП е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба от 100 лв. по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, като вместо това за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.,а“ от ЗДвП е определил на Я. А. наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба от 50 лв. по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Обжалваното решение е правилно.

При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Съдът обективно, пълно и всеотрасно е изследвал фактите по делото, за което е събрал в пълен обем относимите по делото доказателства, които правилно е анализирал и въз основа на това е извел обоснован извод, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическата обстановка и доказано авторство на деянието.

Съгласно чл.20, ал.1 от ЗДвП, водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. В случая по делото категорично се установява, че при движение и престояване в съседна пътна лента водачът на „БМВ Х5” с рег. [рег.номер на МПС] е влязъл в съприкосновение с лек автомобил „Л. Ровер Р. Ровер” с рег. [рег.номер на МПС], причинявайки материални щети в лявата част на автомобила. Поради това безспорно касаторът е осъществил състава на посоченото в НП административно нарушение по чл.20, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл.185 от ЗДвП (в приложимата редакция, ДВ, бр.97 от 2017 г.), за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв., поради което правилно е определен размерът на

наложената глоба.

Правилно е преквалифицирано и деянието като такова по чл.123, ал.1, т.3, б.,„а” от ЗДвП, според която норма водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието, доколкото б.,„в” на същия текст, под чиято хипотеза е подведено нарушението, изисква участниците в произшествието да нямат съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, а в случая, както правилно е прието от СРС не са налице данни участниците да са спрели или осъществили контакт помежду си. От събраните в хода на производството пред районния съд доказателства безспорно се установява, че Я. А. А. не е спрял след реализираното ПТП, за да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието, с което е извършил нарушение на цитираната разпоредба.

Съгласно чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП (в приложимата редакция, ДВ, бр.97 от 2017 г.), водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. В случая с обжалваното решение НП е изменено като е определен минималният размер на наказанието „лишаване от право на управление на МПС” и минимална стойност на наложената парична глоба.

Неоснователно е възражението за нарушение на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като и в АУАН и в НП по достатъчно ясен начин са описани нарушението, датата и мястото, където същото е извършено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Установен е и нарушителят, като са ирелевантни възраженията, че същият не е усетил съприкосновение с другия автомобил, доколкото това обстоятелство е без значение за доказване на нарушението. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на двама свидетели, които собственооръчно са положили подписите си под него.

По изложените съображения обжалваното решение, като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение, които съдът определя в размер на 130 лева.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, пр. първо от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2507 от 07.07.2025 г., постановено по АНД № 5706/2025 г. от Софийски районен съд, 3-ти състав.

ОСЪЖДА Я. А. А. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 130 (сто и тридесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: